

i den Fælde. Hvorom dreier det sig her? Spørgsmaalet er jo, om vi skulle gaa til en Forkastelse af den midlertidige Finantslov og derigjennem give Regjeringen alle Chancer, ikke blot derved, at vi selv forkaste en midlertidig Finantslov, som vi tidligere have erkjendt og udtrykkelig hævded, at vi under Forhandlingsforholdet aldrig vilde forkaste, men vare villige til at give, men ogsaa ved at aabne Døren for Regjeringen til at gjøre Alt, hvad den kan, for at gjøre en virkelig Modstand imod det provisoriske System umulig.

Det ærede Medlem siger, at det er ham det Samme; han stemmer nu her og lader Følgerne blive, hvilke de maatte blive. Ja, det ærede Medlem har saa ofte sagt, at Følgerne maatte blive hvilke som helst, men han har aldrig taget de Følger, der kom, men vortimod været en af de Første til at erkjende, at de Følger, der kom, maatte han se at komme bort fra saa hurtig som muligt. Jeg tror ogsaa, at det er det Fornuftigste denne Gang at beregne Følgerne lidt i Forveien, inden man tager en Afstemning over den midlertidige Finantslov og forkaster den, som den her foreligger. Det ærede Medlem siger, at det er den eneste Veie, Oppositionen efter hans Mening kan gaa; men hvorledes kunde det ærede Medlem da i 1887 gaa den stik modsatte Veie? Det er det, jeg gjerne vilde have en Forklaring af, men den har jeg ikke kunnet faae. Det ærede Medlem har rigtignok gennem Udtalelser, som jeg forefinder i Tidenden, forsogt at svække Betydningen af eller at give en Slags Forklaring af, at han i 1887 gif den modsatte Veie. Først fremstiller han, hvorledes Stillingen var i 1885—86 og siger ligesom det ærede Medlem fra Næstved (Veth), der har talt, at det er den samme Stilling som nu. Nei, naar vi i 1885—86 forkastede en midlertidig Finantslov, er det aldrig blevet forstaaet, som det ærede Medlem fra Næstved siger, som en Forkastelse af en allerede en Gang forkastet provisorisk Lov, men vi forkastede Regjeringens gjentagne Forslag, fordi vi efter vor Mening handlede politisk klogt derved efter de daværende Forhold. Hvad var Formaalet den Gang? Formaalet var ikke Forhandling, men Fjernelse af enhver formel Grund under Regjeringens Fødder, for at bringe Regjeringen til at vise, hvor vidt den respekterede Grundlovens Bestemmelser, og hvorvidt den vilde gaa i sin provisoriske Politik. Det veed det ærede Medlem lige saa godt som alle vi Andre her i Salen, at det var Opgaven at fjerne for Regjeringen enhver som helst for-

mel Begrundelse for dens Regjeringsystem. Man vilde se, om Regjeringen da vilde gaa til Oplosning eller træffe Foranstaltninger, der kunde gjøre Kamp mulig overfor Regjeringen paa det konstitutionelle Grundlag. Det viste sig at Regjeringen gif en ganske anden Veie, og det ærede Medlem veed lige saa godt som alle vi Andre, at derefter forandrede Folkethinget fuldstændig sin Løstik i Henhold til et Forslag fra det ærede Medlem selv. Nei, skal der være Tale om en Situation ganske som den nærværende, saa er det ganske meningsløst at nævne en Situation, der hører til en Tid, da vi Alle vare enige om at følge, hvad jeg kalder en Forkastelses-, en Negtelses-Visnepolitik, det bliver nødvendigt at tage den derefter kommende Situation, hvor vi Alle vare enige om at følge en Forhandlingspolitik, hvor ogsaa det ærede Medlem var enig deri. Det var netop i 1887. Hvad gjorde vi i 1887? Da blev den provisoriske Lov forelagt ved privat Initiativ og forkastet, og derpaa blev det af Regjeringen forelagte Lovforslag sendt i Udvalg og dernæst, da Oplosning havde fundet Sted, og det paa ny var fremsat af Regjeringen, igjen oversendt til anden Behandling og sendt i Udvalg. Det er altsaa den samme Fremgangsmaade, som nu er foreslaaet. Dette har det ærede Medlem ikke kunnet benegte, men han har søgt at svække Betydningen deraf, dels ved at benegte Referatet om hans Stilling til denne Sag, og dels ved at give nogle Grunde for sin forandrede Opfattelse. Han siger, at der har staaet i „Nalborg Stiftstidende“ Noget om, at Hr. Berg havde holdt ved den Leilighed en nydelig Tale, og det vil han benegte. Jeg veed ikke, hvad der har staaet i „Nalb. Stiftst.“, men jeg har set, hvad der har staaet i et Sjøbenhavnskt Blad, i „Morgenbladet“ to Gange under Navns Underkrift, at det ærede Medlem i 1887 har udtalt: „Jeg anbefaler at sende Forslaget i Udvalg, da vi en Gang ved privat Initiativ have forkastet den provisoriske Lov“, og det udtalte det ærede Medlem netop paa et Tidspunkt og under en Situation, der svarer fuldstændig til den nuværende, thi det var efter Oplosningen af Folkethinget i 1887, efter de nye Valg, og efter at Regjeringen paany havde fremsat det en Gang forkastede Provisorium i Forbindelse med den nye midlertidige Finantslov. Det var altsaa ganske den samme Situation som nu, efter at man var kommen ind i Forhandlingsperioden, og nu gaar det ærede Medlem derfra og foretager en Svingning i stik modsat Retning og er ikke i Stand til at give os nogen som helst Grund derfor. Det er det Mærkelige. Det ærede Medlem